

[Christmas Møller.]

fremlagt positive Forslag? Den har sagt i Aabningstalen, at den havde ingen Politik mere. Den har sagt i Aabningstalen, at Kriseforliget fra Oktober og Juni kunde den ikke mere komme med, den har sagt til de arbejdsløse, at der heller ikke er mere at faa for dem. Den har fremstillet sig i al sin Nøgenhed. Og saa kommer denne Regering og siger, at nu skal den have Lov til at have Diktatur, til at klare det hele. Jeg tror virkelig, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen maa indrømme os, at det ikke er urimeligt, at vi ikke vil give det.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Statsminister. Om Statsministerens Tale har man jo Lov til at sige — derom kan der ikke være den fjerneste Tvivl —, at den saa nogenlunde, hvor den vendte sig mod Oppositionspartierne — jeg taler for mit —, var en eneste stor Valgløgn. Jeg ved ganske vist ikke Forskellen paa en Valgløgn og en almindelig Løgn, men det maa være noget, som det parlamentariske System med Tiden maa afgøre. Men i Ønsket om at komme med alt dette glemte Statsministeren at besvare et Spørgsmaal, jeg stillede ham, og som jeg har stillet gentagne Gange her i Tinget, det ganske enkle og klare Spørgsmaal: Om Statsministeren ikke vil sige til mig, til Tinget her og til Offentligheden, hvorledes hans Opfattelse er med Hensyn til det socialdemokratiske Partis Afstemning i Landstinget, om det socialdemokratiske Parti vil stille sig paa det Standpunkt, at Socialdemokratiet i Landstinget maa bøje sig for Flertallet i Folketinget. I 1928 havde Statsministeren et modsat Standpunkt. Da sagde han inden Landstingsvalget, hvor han haabede at faa Flertal, klart og tydeligt: Vi Socialdemokrater plejer altid at stemme efter vor Overbevisning. Det var Statsministerens Standpunkt i 1928, og derfor spørger jeg Statsministeren, som nu angriber Landstingets Flertal, fordi det stemmer efter sin Overbevisning: Har den højtærede Statsminister skiftet Standpunkt? Er Forholdet dette, at Oppositionsføreren fra 1928, som havde eet Standpunkt, har et andet Standpunkt som Statsminister i 1932? Det er dog klart og ligetil, at det er overmaade formaalstjenligt for os at faa Besked af den højtærede Statsminister, hvordan Stillingen er her. Jeg haaber, at jeg nu saa udførligt har gentaget og erindret Statsministeren om hans Stilling i 1928, at han ikke glemmer Spørgsmaalet. Og skulde han det, er, som vi plejer at sige paa Fyn, Natten

vor egen, saa Spørgsmaalet kan blive stillet een Gang til.

Saa sagde den højtærede Statsminister, at den Forhandling, der førtes her, var en Generalprøve, og man skulde have det Indtryk, at Statsministeren var overordentlig imod, at der førtes politiske Forhandlinger i det høje Folketing; det var noget, han aldrig havde kendt, hverken i 1920—24 eller i 1926—29; da sagdes der intet politisk Ord, da førtes der ingen politiske Forhandlinger her. Men jeg vil sige, at hvis den højtærede Statsminister kan holde Generalprøvens Tone, og hvis han kan blive ved med at optræde paa den nogenlunde pæne Maade, som han gjorde i Dag, hele Valgkampagnen igennem, saa tror jeg ogsaa, Generalprøven har gjort sin Nytte, saa tror jeg, man maa sige til den højtærede Statsminister, at saa er det virkelig slet ikke saa galt, at han har faaet denne Prøve. Den højtærede Statsminister tager fuldkommen fejl, naar han tror, at vi i Oppositionen besværer os over, at Vælgerne spørges. Nej, det, vi vil gøre opmærksom paa, det, vi har Grund til at pege paa, er dette, at Ministeriet har bygget hele sin Politik op paa, at Perioden skulde holde de 4 Aar ud. Da de Radikale og Socialdemokraterne i 1929 gik sammen, var det et afgørende Led i deres Politik, at det skulde holde til 1933, for at de kunde foretage en Landstingsopløsning og derefter optage hele Forfatningspolitikken. Derfor er der god Grund til at pege paa, at Regeringen har opgivet denne Politik og nu, uden at der er den fjerneste Grund til det, undlader at gøre blot det fjerneste Forsøg paa at skabe den Overenskomst mellem Tingene og Partierne, som var naturlig og rimelig, og som, det gentager jeg, er nødvendig, ogsaa hvis Regeringen kommer ind med Flertal efter Valget, fordi den ikke kan faa Forholdene ordnet paa anden Maade.

Naar den højtærede Statsminister saa sagde: Ja, men Oppositionen kunde jo have betalt Prisen — saa viser dette kun, at den højtærede Statsminister har lige saa lidt Forstand paa Handel, som en anden af Ministeriets Medlemmer har, idet han holder Ministeriets Værdi i en alt for høj Pris, da der ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at for den Pris er det virkelig ikke muligt at naa til Vejs Ende.

Og naar den højtærede Statsminister talte om, at Oppositionen, og deriblandt det konservative Parti, vil et Landstingsdiktatur, svarer jeg: Vi vil kun een eneste Ting, nemlig ikke paa nogen Maade berøve den højtærede Handelsminister hans admi-